

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: P.B.**, bytem..., *zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, datované dne 28. 12. 2016 a doručené soudu dne 2. 1. 2017,

t a k t o :

I. Žaloba, aby žalovanému bylo přikázáno, aby vydal rozhodnutí o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Domažlice ze dne 23. 8. 2016, čj. MeDO-51204/2016-Václ, sp. zn. OD-634/2016, s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Mezi účastníky soudního řízení je sporné, zda Městskému úřadu Domažlice bylo doručeno odvolání žalobce proti jeho rozhodnutí ze dne 23. 8. 2016, čj. MeDO-51204/2016-Václ, spis: OD-634/2016.

II. Dosavadní postup

Dne 12. 1. 2016 pod čj. MeDO-2217/2016-Václ, spis: O-634/2016, Městský úřad Domažlice oznámil žalobci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.

Proti provedení záznamu bodů v registru řidičů podal žalobce námitky. Zastupováním v řízení o dosažení záznamu bodů do EKŘ žalobce zmocnil Ing. M.J. Námitky spolu s plnou mocí byly správnímu orgánu doručeny elektronicky. Rozhodnutím ze dne 11. 3. 2016, čj. MeDO-14796/2016-Václ, spis: OD-634/2016, Městský úřad Domažlice námitky žalobce zamítl a provedené záznamy bodů v bodovém hodnocení potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se žalobce odvolal. Odvolání bylo správnímu orgánu doručeno elektronicky. Rozhodnutím ze dne 13. 7. 2016, čj. DSH/8108/16, sp. zn. ZN/2009/DSH/16, Krajský úřad Plzeňského kraje odvoláním napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Městskému úřadu Domažlice k novému projednání.

Rozhodnutím ze dne 23. 8. 2016, čj. MeDO-51204/2016-Václ, spis: OD-634/2016, Městský úřad Domažlice opětovně námitky žalobce zamítl a provedené záznamy bodů v bodovém hodnocení potvrdil. Toto rozhodnutí bylo zástupci žalobce Ing. M. J. doručeno dne 26. 8. 2016. Městský úřad Domažlice vyznačil, že toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 13. 9. 2016. Dne 10. 10. 2016 pod čj. MeDO-62735/2016-Václ, spis: OD-16/2016, Městský úřad Domažlice vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu.

Na to zástupce žalobce Ing. M. J. zaslal dne 25. 10. 2016 Městskému úřadu Domažlice podání, v němž uvádí: *Uvádíte, že dne 17. 9. 2016 pozbyl pan B. řidičské oprávnění na základě rozhodnutí o zamítnutí námitek ve věci dosažení 12 bodů. Proti rozhodnutí jsme však podali odvolání v zákonné lhůtě. Nerozumíme tedy tomu, na jakém podkladě vyzýváte pana B. k odevzdání řidičského průkazu.*

Dne 26. 10. 2016 pod čj. MeDO-66953/2016-Václ, spis: OD-634/2016, Městský úřad Domažlice zástupci žalobce sdělil, že vzhledem k tomu, že neobdržel v zákonné lhůtě odvolání ani jiné písemné vyjádření, nabylo rozhodnutí ze dne 23. 8. 2016, čj. MeDO-51204/2016-Václ, právní moci dne 13. 9. 2016. Správní orgán prověřil veškeré doručené písemnosti, kdy nebylo doručeno žádné zástupcem žalobce zmíněné odvolání. Byla provedena kontrola podacího deníku Městského úřadu Domažlice (písemnosti doručené na elektronickou podatelnu splňující podmínky zákona, písemnosti došlé datovou schránkou, písemnosti doručené prostřednictvím pošty či osobním podáním, a taktéž „spamová“ elektronická pošta) v období od doručení rozhodnutí.

Na to zástupce žalobce Ing. M. J. zaslal dne 27. 10. 2016 Městskému úřadu Domažlice podání, v němž uvádí: *Rád bych svůj předešlý email doplnil o printscreeny emailů, které sdělují, že Vám nebylo odvolání doručeno, avšak toto není chyba na naší straně, neboť jste zablokovali příjem emailů z naší domény.*

Ve spisu se nachází výpis z centrální spisové služby Městského úřadu Domažlice ze dne 31. 10. 2016 a The Barracuda Reputation Block List – detail blacklistu pro IP adresu x. Dále se ve spisu nachází vyžádané odborné posouzení skutečností vedoucím OICT a GIS

Městského úřadu Domažlice (= *vyjádření k zaslané e-mailové zprávě Ing. J. z 27. 10. 2016*) včetně příloh.

V tomto odborném posouzení vedoucí OICT a GIS Městského úřadu Domažlice uvedl: 1) Zástupce žalobce Ing. M. J. byl bezprostředně informován o odmítnutí příjmu zpráv, zaslaných dne 12. 9. 2016 a 19. 9. 2016 poštovním serverem, který použil pro odesílání svých zpráv, Z informace zaslané serverem taurus.onelife.cz je zřejmé, že doručení e-mailu bylo v obou případech zablokováno z důvodu přítomnosti IP adresy, ze které e-maily dorazily, na FortiGuard blacklistu. Tento blacklist nevytváří nikdo z Městského úřadu Domažlice, ale je tvořen bezpečnostními mechanismy společnosti Fortinet, Inc., která poskytuje svým zákazníkům – uživatelům svých bezpečnostních produktů, mezi které patří i město Domažlice. IP adresa x byla na FortiGuard blacklistu ještě dne 31. 10. 2016 a FortiGuard blacklist nebyl jediným, na kterém se nacházela; 2) E-maily Ing. M. J. jsou odesílány z adresy ..., pro kterou má odesílatel zřízen platný elektronický podpis, vydaný PostSignum Qualified CA2. Pro odesílání mailů služby centrum.cz však není obvyklé použití SMTP serveru taurus.onelife.cz, nýbrž SMTP gateway na doméně centrum.cz. Prostřednictvím domény centrum.cz byly odeslány e-maily Ing. M. J. dne 25. a 27. 10. 2016. Protože se IP adresa x nacházela na světových blacklistech delší dobu, je nanejvýš pravděpodobné, že e-maily z této domény odmítaly i jiné mailservery, a je přinejmenším zvláštní, že Ing. M. J. odesílá některé e-maily prostřednictvím jiného SMTP serveru, než je obvyklé a který sám používá v ostatních případech; 3) Pokud byl Ing. M. J. neprodleně informován o nedoručení svého e-mailu z důvodů uvedených v bodu 1), mohl odeslat zprávu prostřednictvím obvyklého mailserveru na doméně centrum.cz, nebo zavolat na Městský úřad Domažlice (jednotlivou adresu je možné povolit navzdory blacklistům), případně použít k doručení datovou schránku s garantovaným doručením. Např. ve svém e-mailu ze dne 25. 10. 2016 Ing. M. J. vyžaduje od Městského úřadu Domažlice odpověď na svůj e-mail prostřednictvím datové schránky.

Dne 4. 11. 2016 pod čj. MeDO-67566/2016-Ko, spis: OD-634/2016, Městský úřad Domažlice odpověděl na dotaz zástupce žalobce na stav řízení ze dne 27. 10. 2016 tak, že pokud byl z jeho strany učiněn pokus o podání odvolání prostřednictvím elektronické podatelny zdejšího úřadu, pak byl zástupce žalobce dle jím zaslaných screenshotů upozorněn, že podání nebylo realizováno, tzn. nebylo doručeno na adresu elektronické podatelny. Důvodem bylo, že IP adresa x byla vedena na seznamu tzv. „black IP adres“, a proto z této adresy (serveru SMTP taurus.onelife.cz) nebylo možné zasílat relevantně podání. Předložená zpráva byla odeslána ze serveru poskytovatele zástupce žalobce, tj. serveru SMTP taurus.onelife.cz. K doručování elektronickou poštou městský úřad upozornil, že elektronické podání z elektronické adresy zástupce žalobce (...) jsou zdejšímu úřadu běžně doručována a nejsou nikterak filtrována. V roce 2016 zdejší úřad obdržel z jeho adresy cca 15 podání, a to i před i po datu uvedeném v jeho zprávě. Tato podání byla adresována jak odboru dopravy, tak odboru pro projednávání přestupků. Z toho jednoznačně vyplývá, že městský úřad v žádném případě nezablokoval příjem e-mailů zástupce žalobce či jeho domény. Navíc nyní zástupce žalobce komunikuje s městským úřadem prostřednictvím domény centrum.cz. Podle dodaných podkladů nelze prokázat, že odvolání bylo vůbec podáno, ale lze jednoznačně prokázat, že nebylo doručeno. To znamená, že nějaký dokument, který zástupce žalobce označuje za odvolání, prokazatelně doručen nebyl, a to vinou na straně odesílatele. Taktéž je nezpochybnitelné, že o tomto výsledku (nedoručení) byl zástupce žalobce prokazatelně

informován. Navíc dle příslušných ustanovení zákona o spisové službě a jeho prováděcí vyhlášky je veřejnoprávní původce (zdejší úřad) povinen za splnění podmínek daných zákonem potvrdit, že dokument byl doručen. Toto se pravidelně děje při ostatní korespondenci zástupce žalobce se zdejším úřadem prostřednictvím elektronické podatelny a bylo by tak učiněno i v případě, že by bylo jeho podání doručeno a odpovídalo zákonným požadavkům. V jiném případě se nejedná o podání dle správního řádu. Zdejší správní orgán tak na základě současných podkladů, které má k dispozici, nemá žádnou zákonnou pravomoc bez dalšího jakýmkoliv způsobem zpochybnit či zneplatnit pravomocnost rozhodnutí ve věci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení pana P.B. a následných námitek ze dne 23. 8. 2016, čj. MeDO-51204/2016-Václ, které nabylo právní moci dne 13. 9. 2016.

Na to zástupce žalobce Ing. M. J. zaslal dne 4. 11. 2016 Městskému úřadu Domažlice podání, v němž uvádí: *Zasílám Vám printscreeny e-mailů, které sdělují, že Vám nebylo odvolání doručeno. Chyba však nenastala na naší straně, neboť jsme odvolání podali v dané lhůtě a nebylo Vám doručeno, jelikož jste zablokovali příjem e-mailů z naší domény. Požaduji tedy zrušení právní moci rozhodnutí čj. MeDo-51204/2016-Václ ze dne 23. 8. 2016 a pokračování v řízení.*

Dne 8. 11. 2016 pod čj. MeDO-69721/2016-Ko, spis: OD-634/2016, Městský úřad Domažlice odpověděl na vyjádření zástupce žalobce ke stavu řízení ze dne 4. 11. 2016 tak, že žádné odvolání nebylo správnímu orgánu doručeno, o čemž byl zástupce žalobce informován dopisem ze dne 26. 10. 2016 a dopisem s vysvětlením celé záležitosti ze dne 4. 11. 2016. Z opatrnosti a lepší informovanosti účastníka řízení správní orgán zrekapituloval a doplnil již sdělené informace takto: 1) zasláním printscreenů není prokázáno, že odvolání bylo podáno a ani že se jednalo o pokus podat odvolání; 2) je naopak prokázáno, že zástupce žalobce byl informován, že podání nebylo doručeno, tzn. nedošlo k podání. Doručení podání a zachování lhůty pro podání je upraveno v § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu („*je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu*“); 3) není pravdivé, že úřad zablokoval doménu zástupce žalobce i s odkazem na minimálně 15 dalších podání doručených na adresu elektronické podatelny Městského úřadu Domažlice z jeho e-mailové adresy v průběhu roku 2016, a to v době před i po jím uváděném datu v přiložených printscreenech a taktéž v době, kdy uváděná adresa (doména) byla stále prokazatelně v seznamu blacklistů. Z celého vyplývá, že o nedoručení uváděného podání byl zástupce žalobce informován svým poskytovatelem elektronických služeb, ze které údajně odvolání zasílal (taurus.onelife.cz) a tudíž jako osobě znalé (poskytující služby zmocněnce i v dalších řízeních) mu muselo být známo, že se nejednalo o podání a tudíž údajné odvolání nebylo doručeno (podáno) v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu. Navíc sám zástupce žalobce uvádí, že podání nebylo doručeno, a na toto oznámení žádným způsobem nereagoval, nepokusil se jej zaslat jiným způsobem (např. písemně, datovou schránkou, prostřednictvím relevantní domény „centrum.cz“ jako u ostatních podání), nereklamoval nedoručení a ani žádným jiným způsobem text údajného odvolání správnímu orgánu nedoručil.

III. Žaloba

Žalobce s právním názorem správního orgánu nesouhlasí. K řádnému doručení jeho podání ze dne 12. 9. 2016 a dne 19. 9. 2016 nedošlo výhradně kvůli spamovému filtru správního orgánu, který blokoval přijímání podání z SMTP serveru taurus.onelife.cz. Užívání

spamového filtru nepochybně nelze správnímu orgánu zazlívát, pokud brání zahlcení jeho podatelny nevyžádanými obchodními sděleními a zprávami obsahujícími škodlivý kód (dále jen „SPAM“). Avšak označení podání žalobce, která obsahovala veškeré zákonem stanovené náležitosti, za nevyžádané obchodní sdělení pouze proto, že e-mailová brána správního orgánu je nevhodně nastavena tak, že zcela blokuje veškerá podání z určitých síťových rozhraní, považuje žalobce za nepřijatelné. Zdůrazňuje, že zákonná povinnost činit podání ze síťového rozhraní o určitých parametrech neexistuje. Nastavení e-mailové brány je v gesci příslušného úřadu a ten je tak odpovědný za to, aby brána umožnila přijetí elektronických zpráv. Nastavení „spamových filtrů“ lze libovolně měnit a tím lze velmi lehce ovlivnit, jaké zprávy budou vyhodnoceny jako nevyžádaná obchodní sdělení.

Žalobce se v tomto směru analogicky odkazuje na zveřejněnou právní větu z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2012, čj. 9 A 74/2011-39: *„Skutečnost, že poskytovaná informace byla doručena žalobci do složky nevyžádaných emailů, tzv. SPAMu, není pochybením poskytovatele informací, který nemůže ovlivnit technické parametry přijímání emailové korespondence technickým zařízením žalobce.“*. Dle § 64 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o archivnictví“), je povinností příjemce, aby zajistil řádné přijímání zpráv. Postup, kdy příjemce zablokuje určité IP adresy a veškerá podání z nich poté vyhodnotí jako SPAM, aniž by jakýmkoliv způsobem jejich obsah prozkoumal, zda skutečně obsahují škodlivý kód, je nezákonný a neudržitelný. Obecně je zpráva považována za doručenou, pokud se dostane do dispozice příjemce. Odesláním odvolání na adresu elektronické podatelny správního orgánu se žalobcova podání dostala do dispozice správního orgánu, což vyplývá ze skutečnosti, že tato podání byla podatelnou správního orgánu odmítnuta. Skutečnost, že správní orgán obsah podání neověřil a neopatřil je jednoznačným identifikátorem, nemá na práva, daná žalobci správním řádem, žádný vliv. Negativní důsledky nesprávného fungování správním orgánem nastaveného spamového filtru nelze přenášet na žalobce. K tomu se žalobce dovolává názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v jeho rozsudku ze dne 15. 12. 2015, čj. 9 As 223/2015-35, kdy podatelna správního orgánu rovněž vyhodnotila podání žalobce o informace jako SPAM, neboť jeho SMTP server byl na tzv. blacklistu (tedy stejná situace jako v tomto případě).

Žalobce nemůže nijak ovlivnit technické parametry přijímání e-mailů elektronickou podatelnou správního orgánu, a proto pokud tento zařadil na blacklist SMTP server žalobce, pročez jeho podání vyhodnotil jako SPAM a odmítl jejich doručení, aniž se zabýval tím, zda předmětná podání obsahovala škodlivý obsah, jedná se o pochybení správního orgánu, jehož důsledky nelze klást žalobci k tíži, a proto je nutné na jeho podání ze dne 12. 9. 2016 a dne 19. 9. 2016 hledět jako na doručená, neboť k nezaevidování nedošlo výhradně kvůli pochybení správního orgánu při nastavování spamového filtru. Správní orgán tedy měl postupovat ve smyslu § 86 a násl. správního řádu.

IV. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Ve svém vyjádření k žalobě Krajský úřad Plzeňského kraje vyšel ze svého sdělení k podnětu k přezkumnému řízení (ze dne 23. 1. 2017, čj. DSH/16419/16). Žalovaný správní orgán je toho názoru, že zpráva, která nebyla doručena správnímu orgánu, nemůže být považována za podání. V informaci „Vyřizování elektronických podání, podnětů a jiných

písemností podle správního řádu s důrazem na vyřizování úkonů bez uznávaného elektronického podpisu“, vydané Ministerstvem vnitra, odborem legislativy a koordinace předpisů, se uvádí: „Elektronické podání podepsané uznávaným elektronickým podpisem je tedy učiněno okamžikem podání na adresu podatelny správního orgánu nebo na jinou elektronickou adresu správního orgánu. To však neplatí v případě, že se elektronická podání podepsané uznávaným elektronickým podpisem nedostalo do dispozice správního orgánu (např. podatel své elektronické podání zaslal na neaktivní elektronickou adresu správního orgánu nebo elektronická pošta správního orgánu elektronické podání odstranila jako spam, dokument je pro nesprávný formát či z jiného důvodu nečitelný apod.). V takovém případě nelze elektronické podání podepsané uznávaným elektronickým podpisem považovat za podané, neboť jím správní orgán nedisponuje a nemůže je vyřídit.“ (viz <http://www.mvcr.cz/soubor/metodika-vyrizovani-elektronickych-podani-pdf>).

Z uvedeného vyplývá, že pouze v případě podání učiněného prostřednictvím doručovatele poštovních služeb lze považovat den podání poštovní zásilky za učiněné podání dle správního řádu, ale v ostatních případech je podáním pouze písemnost, která byla správnímu orgánu skutečně doručena a nikoliv pouhý pokus o doručení. Zástupce žalobce Ing. M. J. zaslal správnímu orgánu jako doklad o doručení odvolání printscreeny mailů, které sdělují, že odvolání nebylo Městskému úřadu Domažlice doručeno. O tomto byl informován a sám tuto skutečnost ve svém vyjádření k uvedené věci potvrdil, přičemž jako osobě znalé, poskytující služby zmocněnce i v dalších správních řízeních, mu muselo být známo, že se nejednalo o podání a tudíž údajné odvolání nebylo doručeno (podáno) v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu. Na oznámení, že podání Městskému úřadu Domažlice nebylo doručeno, žádným způsobem nereagoval a nepokusil se jej zaslat jiným způsobem (např. písemně, datovou schránkou, či prostřednictvím relevantní domény „centrum.cz“), jako u ostatních podání, doručení nereklamoval, ani žádným jiným způsobem nedoručil správnímu orgánu I. stupně nebo orgánu přezkumu text údajného odvolání, aby toto mohlo být posouzeno jako opožděné odvolání. Tento názor orgánu přezkumu podporuje též vyjádření vedoucího odboru IT a GIS Městského úřadu Domažlice, kde je uvedeno, že pokud byl Ing. M. J. neprodleně informován o nedoručení svého e-mailu, mohl odeslat zprávu prostřednictvím obvyklého mailserveru na doméně centrum.cz, nebo zavolat na Městský úřad Domažlice, jelikož jednotlivou adresu je možné povolit navzdory blacklistům, případně použít k doručení datovou schránku s garantovaným doručením. Např. ve svém e-mailu ze dne 25. 10. 2016 Ing. M. J. vyžaduje od Městského úřadu Domažlice odpověď na svůj e-mail prostřednictvím datové schránky. Toto tvrzení dále rovněž podporuje informace obsažená ve spisové dokumentaci, kterou je výpis z centrální spisové služby Městského úřadu Domažlice ze dne 31. 10. 2016. Tento výpis informuje o tom, že podání z elektronické adresy ... jsou Městskému úřadu Domažlice běžně doručována a nejsou nijak filtrována. V roce 2016 bylo podatelnou úřadu z této adresy obdrženo cca 15 podání, a to před i po datu uvedeném v printscreeenech zaslaných Ing. M. J. Z uvedeného vyplývá, že Městský úřad Domažlice v žádném případě nezablokoval příjem e-mailů Ing. M. J., či jeho doménu. Naopak je nezpochybnitelné, že Ing. M. J. byl informován o tom, že jeho podání obsahující údajně písemnost odvolání nebylo doručeno. To nelze prokázat ani podle podaných podkladů, ze kterých lze pouze vyvodit, že dokument, který byl Ing. M. J. označen jako odvolání, prokazatelně doručen nebyl, a to vinou na straně odesílatele. K této problematice se žalovaný

správní orgán dovolává právního názoru vyjádřeného v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2016, čj. 7 As 164/2016-38.

Zástupce žalobce Ing. M. J. zaslal správnímu orgánu jako doklad o doručení odvolání printscreeny mailů, které sdělují, že odvolání nebylo Městskému úřadu Domažlice doručeno. Na oznámení, že podání Městskému úřadu Domažlice nebylo doručeno, žádným způsobem nereagoval a nepokusil se jej ani zaslat jiným způsobem. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2016, čj. 7 As 164/2016-38, důkazy toho, že elektronické podání bylo skutečně uskutečněno, překládá odesílatel. Takový důkaz předložen ze strany žalobce nebyl a z tohoto důvodu se podání učiněné dne 12. 9. 2016 a 19. 9. 2016 považuje za nedoručené.

V. Posouzení věci krajským soudem

Ohledně možnosti ochrany ve vztahu k odvolacímu řízení došel Nejvyšší správní soud k tomuto závěru: „*V odvolacím řízení (§ 81 a násl. správního řádu z roku 2004) je za průběh řízení bez průtahů (čítaje v to i řádné předání správního spisu orgánem I. stupně orgánu odvolacímu) procesně „odpovědný“ odvolací správní orgán. Ochrany svého subjektivního práva na to, aby odvolací řízení bylo prosto průtahů, se proto může účastník řízení domáhat (po bezvýsledném vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti podle správního řádu z roku 2004) žalobou na ochranu před nečinností odvolacího správního orgánu (§ 79 a násl. s. ř. s.).*“ (rozsudek ze dne 4. 11. 2015, čj. 2 As 198/2015-20).

Podle § 79 odst. 1 věty první s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou [na ochranu proti nečinnosti správního orgánu] domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Podmínka přípustnosti žaloby spočívající v bezvýsledném vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti správního orgánu byla v daném případě splněna podáním žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti správního orgánu nadřízenému správnímu orgánu žalovaného (tj. Ministerstvu dopravy).

Je tedy možno přistoupit k meritu. To znamená soustředit se na to, zda Městskému úřadu Domažlice bylo doručeno odvolání žalobce proti jeho rozhodnutí ze dne 23. 8. 2016, čj. MeDO-51204/2016-Václ, spis: OD-634/2016.

Soud připomíná známé obtíže při prokazování podání učiněných elektronicky (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2014, čj. 8 As 6/2015-37). V daném případě však správní orgány neodmítly skutkovou variantu tvrzenou žalobcem. Z toho třeba usuzovat na to, že sled událostí nabídnutý žalobcem považuje i žalovaný za možný. V dalším tedy bude skutkový stav brán tak, jak jej předestřel žalobce (nejprve správnímu orgánu, pak – shodně – v řízení před soudem).

Ve správním soudnictví dokazování provádí soud při jednání (§ 77 odst. 1 s. ř. s. *per analogiam*). V daném případě se však všechny doklady, z nichž byl zjišťován skutkový stav, nacházejí ve správním spise. V žalobě žalobce jako důkaz navrhl „*odvolání 1.JPG*“,

„odvolání 2.JPG“ a „nedoručenku 1.JPG, nedoručenku 2.JPG“. Žalovaný správní orgán se opírá zejména o odborné posouzení skutečností vedoucím OICT a GIS Městského úřadu Domažlice (= vyjádření k zaslané e-mailové zprávě Ing. J. z 27. 10. 2016). Uvedené doklady (a některé další) jsou ovšem obsaženy ve správním spise, prvé z nich předložil zástupce žalobce Městskému úřadu Domažlice a druhé z nich Městský úřad Domažlice zástupci žalobce a žalobce a správní orgány tudíž znají jejich obsah a k informacím, které z nich lze zjistit, se ještě v rámci postupu před správními orgány mohli vyjádřit a vyjadřovali. Z tohoto důvodu soud rozhodl o věci samé bez jednání, když k tomu byly splněny stanovené podmínky (u žalobce podle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s., u žalovaného správního orgánu podle § 51 odst. 1 věty první s. ř. s.).

Na „nedoručenkách“ je uveden tento text: *Undelivered Mail Returned to Sender. This is the mail system at host taurus.onelife.cz. I'm sorry to have to inform you that your message could not be delivered to one or more recipients. It's attached below: podatelna@mesto-domazlice.cz: host ahoj.mesto-domazlice.cz [45.23.56.56] said: 554 5.7.1 This message has been blocked because it is from a FortiGuard - AntiSpam black IP address [connection black ip 78.24.10.85] (in reply to MAIL FROM command).* Na jedné z „nedoručenek“ je datum 12 Sep 2016, na druhé z nich datum 19 Sep 2016.

I zdejší soud je toho názoru, že východiskem pro posouzení přezkoumávané věci jsou závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2016, čj. 7 As 164/2016-38: „V dané věci stěžovatel činil odvolání elektronicky (e-mailem) a zasílal jej na elektronickou podatelnu správního orgánu. U takových zpráv není podstatné, kdy byly odeslány, ale zda byly doručeny do elektronické podatelny správního orgánu. K tomu srov. závěry obsažené ve zrušujícím rozsudku, kterým byl krajský soud vázán, jakož i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2015, č. j. 7 Azs 113/2015-32, v němž je uvedeno, že „datová zpráva se považuje za doručenou teprve tehdy, pokud je dostupná elektronické podatelně. Jiný závěr by vedl k tomu, že každé elektronické podání, které by účastník doložil e-mailem o odeslání spolu s vyznačeným okamžikem odeslání, by muselo být považováno za doručené. Ad absurdum by tak podání, které nebylo nikdy doručeno elektronické podatelně, např. z důvodu technických pochybení na straně poskytovatele veřejné datové sítě, muselo být považováno za řádně doručené. Jak uvedl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 10. 2014, č. j. 7 Afs 113/2014-33 (ve kterém byla řešena otázka doručení žaloby, závěry v něm obsažené však lze z důvodu podobnosti aplikovat i v daném případě), pokud stěžovatel neobdržel potvrzení o doručení, nemohl si být jistý, zda jeho podání bylo předáno městskému soudu. Měl se tedy pokusit o opakované doručení žaloby, popřípadě o doručení jinou formou, poštou či osobním doručením.“ Uvedené závěry prošly i testem ústavnosti (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 3. 2015, sp. zn. I. ÚS 137/15). Nutno doplnit, že je odpovědností účastníka řízení, jaký zvolí v řízení procesní postup, včetně volby komunikačních prostředků a akceptace rozdílů, které z povahy jednotlivých komunikačních prostředků plynou (podpůrně srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2008, č. j. 8 Afs 55/2008-70, ze dne 4. 9. 2015, č. j. 8 As 6/2015-37, ze dne 15. 9. 2015, č. j. 8 As 57/2015-46). Prokazování doručení na elektronickou podatelnu orgánu veřejné moci je obtížnější než u jiných klasických forem doručení (poštou atp.). V případě odesílání zásilky klasickou poštou postačuje prokázat pouze předání k přepravě, zatímco v případě e-mailu je třeba zpravidla prokázat předání, tj. doručení, do elektronické podatelny správního orgánu (srov. rozsudky Nejvyššího správního

soudu ze dne 11. 6. 2015, č. j. 7 Azs 113/2015-32, ze dne 16. 7. 2015, č. j. 9 As 261/2014-44, či rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. III. ÚS 2361/08 a sp. zn. I. ÚS 250/05). Činí-li účastník úkon vůči správnímu orgánu elektronicky, je na něm, aby doložil, že podání správnímu orgánu skutečně došlo (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2015, č. j. 8 As 6/2015-47, a ze dne 7. 1. 2016, č. j. 9 As 43/2015-31). Krajskému soudu proto nelze vytýkat, že dokazování zaměřil tím směrem, zda bylo odvolání doručeno do předmětné elektronické podatelny.“.

U podání činěných elektronicky tedy není podstatné, kdy byla odeslána, ale zda byla doručena do elektronické podatelny příslušného správního orgánu. Z této zásady by podle zdejšího soudu bylo možno připustit výjimky jen v případech zvláštního zřetele hodných (např. při zjevně svévolném nastavení spamového filtru). V daném případě zástupce žalobce nejenže neobdržel potvrzení o doručení podání, ale dokonce byl obratem výslovně zpraven o nedoručení podání a jeho důvodu. Není zřejmé, že by s tím cokoliv dalšího dělal. K eventualitám, o nichž hovoří Nejvyšší správní soud i Městský úřad Domažlice, lze přidat i nabídku postmastera: *For further assistance, please send mail to postmaster. If you do so, please include this problem report.* Zástupce žalobce ani neodeslal podání prostřednictvím obvyklého mailserveru na doméně centrum.cz, když jsou zde prokazatelné informace, že takto jsou podání z elektronické adresy ... Městskému úřadu Domažlice běžně doručována, přičemž v roce 2016 bylo podatelnou úřadu z této adresy obdrženo cca 15 podání. Městský úřad Domažlice uvedl, že z důvodu skutečně velkého množství spamových a zavírovaných e-mailů nelze ty propustit bez kontroly na e-mailový server, hrozila by reálná možnost zablokování e-podatelny úřadu. Z ničeho neplyne, že by se tak dělo v nepřiměřeném rozsahu nebo dokonce zjevně svévolně. O (potencionální) nebezpečnosti IP adresy x přitom svědčí, že byla na blacklistech delší dobu a že se nacházela i na jiných blacklistech než na FortiGuardu. V podrobnostech soud odkazuje na výše uvedená vyjádření Městského úřadu Domažlice. V tomto konkrétním případě tedy soud nenalezl žádný důvod zvláštního zřetele hodný k výjimečnému prolomení pravidelného závěru o tom, co je rozhodné pro doručení podání účastníka řízení nebo jeho zástupce elektronickou cestou. Lze tak uzavřít, že odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Domažlice ze dne 23. 8. 2016, čj. MeDO-51204/2016-Václ, spis: OD-634/2016, správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, doručeno nebylo.

Žalobcovo dovolávání se případu řešeného Městským soudem v Praze a Nejvyšším správním soudem není na místě. V právě rozhodované věci je nesporné, že podání žalobce nebylo správnímu orgánu doručeno, kdežto v případě, o němž bylo rozhodnuto rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2015, čj. 11 A 41/2015-38, a poté rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2015, čj. 9 As 223/2015-35, naopak o doručení datové zprávy nebylo mezi stranami sporu, ale spor se vedl o to, zda byl či nebyl žalovaný povinen tuto zprávu zaevidovat jako úřední dokument, resp. jako žádost o informaci ve smyslu § 13 zákona o informacích („sporný e-mail byl uložen do karantény“).

VI. Celkový závěr a náklady řízení

Jelikož na základě výše uvedené argumentace nebyla žaloba shledána důvodnou, soud ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

Úspěšný žalovaný správní orgán náhradu nákladů řízení neuplatnil, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu těchto nákladů nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 26. dubna 2017

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.